

GLE DAMO

Lepa in ganljiva igra o moči, volji in bolečini

Po enajstih letih se na slovenske odre vrača mednarodna uspešnica Jeklene magnolije ameriškega dramatika Roberta Harlinga. Premierno je bila koprodukcija Gledališča Koper in **SNG Nova Gorica** v Kopru predstavljena v petek.

KOPER ▶ Režijo Jeklenih magnolij v prevodu **Alenke Klabus Vesel** in priredbi dramaturginje uprizoritve **Ire Ratej** je tokrat prevzela **Katja Pegan**. Dogajanje je ohranila dokaj statično, v frizerskem salonu, posamezne letne čase pa razmejila s krajšimi premori. Slednji služijo za manjše scenske, predvsem pa za kostumske menjave. Precejšnjo vlogo, v uprizoritvi igra glasbena podlaga (avtor glasbe je **Mirko Vuksanovič**), ki je zelo prisotna v spremljavi odrskega dogajanja, predstavo pa občasno tudi pretirano dekorira. Vsebina igre o ženskah, prijateljicah, ki se ob sobotah shajajo v frizerskem salonu in si ob tem delijo svoje intimne skrivnosti, pa preprečuje odvode v trivialnost. Resnica Emine boleznij je namreč preveč realistično izpisana, da bi to omogočala, saj gre za avtorjevo osebno zgodbo ter zato toliko bolj ganljivo izpoved.

Lahkotnosti, šaljivosti in prisrčni iskrenosti srečanij v fri-

zerskem salonu je skozi Emino zgodbo dodana tragika človeških usod. Gledalcu paleta nians in čustev v suvereni igralski interpretaciji približajo vse igralko. **Mojca Partljič** kot čuteča in skrbna mama Miranda, ki je ob koncu boleče iztirjena iz psihičnega in čustvenega ravnovesja, deluje uigrano s hčerko Emo, ki jo, polno pozitivne energije in radosti upodobi **Anja Drnovšek** (ki je tudi nova članica igralskega ansambla v Gledališču Koper). Tudi sicer igralko delujejo zelo povezano in uspejo ustvariti nekaj krasnih komičnih situacij, humornih dovtipov, ob dramatičnih trenutkih pa delujejo prav tako uigrano in sinhrono. **Helena Peršuh** je suverena kot dostojanstvena vdova Ana, **Lara Jankovič** uspešno komična kot vihrava, osamljena in nezadovoljna Karla, pomočnico Marino v različnih fazah osebno-ostnega iskanja prepričljivo poda **Maja Nemec**. Blago in nevsiljivo pa kot Suzana, lastnica salona, deluje **Nataša Tič Ralijan**.

Igralske vloge so izpeljane v dobro kolektivno igro, ena drugi so odrske osebe komplementarne z razvitimi karakternimi lastnostmi.

Pečat vsaki vlogi dodajajo kreacije **Alana Hranitelja**. Kosi oblačil poudarjajo značajske poteze vsake od žensk: gre za preprosto, a učinkovito sobivanje značajev in kostumov. Kostumografija ob tem prijateljice in frizerski salon locira v urbano sredino in sedanji čas.

Z oblačili lepo deluje tudi svetloba (oblikoval jo je **Jaka Varmuž**), pri scenografiji, ki je delo **Milana Percana** pa bi si želeli več gibljivosti in uporabnosti, sočasno pa tudi več barvne diskretnosti, da bi prostorska zasnova skupaj s kostumografijo dosegla večjo učinkovitost. Obenem bi scena lahko ponujala več možnosti gibanja in interakcij igralkam, delno pa bi lahko dogajanje tudi bolj določno geografsko umestila.

Predstava jezikovno (lektorica uprizoritve je **Laura Brataševc**) namreč ni stilizirana, na odru je norma nevtralnega pogovornega jezika, kar tudi večinoma uspešno funkcijonira.

ANJA BAJDA GORELA

Kreacije, ki dajejo pečat vsaki vlogi (na fotografiji Anja Drnovšek, Lara Jankovič, Maja Nemec, Helena Peršuh), so delo Alana Hranitelja.